

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У.12245/11
12.09.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Стева Турановића, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Улица ... број ..., против тужене Народне скупштине Републике Србије, ради поништаја Одлуке о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности ("Службени гласник РС", број 111/09), у делу у коме су изабране судије Вишег прекршајног суда, са заинтересованим лицима: Б.Б., В.В., Г.Г., Д.Д., Ђ.Ђ., Е.Е., Ж.Ж., З.З., И.И., Ј.Ј., К.К., Л.Л., Љ.Љ., М.М., Н.Н., Њ.Њ., О.О., П.П., Р.Р., С.С., Т.Т., Ћ.Ћ., У.У., Ф.Ф., Х.Х., Ц.Ц., Ч.Ч., Џ.Џ., Ш.Ш., А.А.1, Б.Б.1, В.В.1, Г.Г.1, Д.Д.1, Ђ.Ђ.1, Е.Е.1, Ж.Ж.1, З.З.1, И.И.1, Ј.Ј.1, К.К.1, Л.Л.1, Љ.Љ.1, М.М.1, Н.Н.1, Њ.Њ.1, О.О.1, П.П.1, Р.Р.1, С.С.1, Т.Т.1, Ћ.Ћ.1, У.У.1, Ф.Ф.1, Х.Х.1, Ц.Ц.1, Ч.Ч.1, Џ.Џ.1, Ш.Ш.1, А.А.2, Б.Б.2 и В.В.2, сви изабране судије Вишег прекршајног суда, у предмету избора судија, након закључене усмене јавне расправе дана 11.09.2013. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.09.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

II **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореном одлуком о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности, у делу под VII, за судије Вишег прекршајног суда бирају се: Б.Б., В.В., Г.Г., Д.Д., Ђ.Ђ., Е.Е., Ж.Ж., З.З., И.И., Ј.Ј., К.К., Л.Л., Љ.Љ., М.М., Н.Н., Њ.Њ., О.О., П.П., Р.Р., С.С., Т.Т., Ћ.Ћ., У.У., Ф.Ф., Х.Х., Ц.Ц., Ч.Ч., Џ.Џ., Ш.Ш., А.А.1, Б.Б.1, В.В.1, Г.Г.1, Д.Д.1, Ђ.Ђ.1, Е.Е.1, Ж.Ж.1, З.З.1, И.И.1, Ј.Ј.1, К.К.1, Л.Л.1, Љ.Љ.1, М.М.1, Н.Н.1, Њ.Њ.1, О.О.1, П.П.1, Р.Р.1, С.С.1, Т.Т.1, Ћ.Ћ.1, У.У.1, Ф.Ф.1, Х.Х.1, Ц.Ц.1, Ч.Ч.1, Џ.Џ.1, Ш.Ш.1, А.А.2, Б.Б.2 и В.В.2.

У тужби поднетој Управном суду 09.11.2011. године, са допуном од 19.12.2012. године и 22.07.2013. године, тужилац је оспорио законитост одлуке Народне Скупштине Републике Србије о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне

надлежности ("Службени гласник РС", број 111/09) и то у делу који се односи на избор свих судија у Вишем прекршајном суду, наводећи да одлуку побија у складу са правним становиштем Уставног суда израженим у решењу Уж.1152/2010 од 24.10.2011. године о одбачају уставне жалбе тужиоца. Сматра да у поступку доношења оспореног акта није поступљено по правилима поступка, није правилно примењен закон и посебан пропис, а чињенично стање је непотпуно и погрешно утврђено. Полазећи од изложених чињеница у тужби, које се односе на резултате рада тужиоца и резултате рада изабраних судија, посебно судија К.К., М.М., Ј.Ј.1, А.А., Т.Т.1 и Ч.Ч.1, као и чињенице да Ћ.Ћ. никада није радила као судија за прекршаје у првом степену, сматра да приликом предлагања и избора судија на трогодишњи мандат нису примењивани критеријуми и мерила за избор судија утврђени Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова ("Службени гласник РС", број 49/09 од 03.07.2009. године), као и да није испоштована процедура приликом предлагања кандидата, а Народна скупштина тужиоцу није доставила било какву одлуку, у којој би били наведени конкретни, индивидуализовани разлози због којих тужилац није изабран за судију на трогодишњи мандат у неком од судова за које је поднео молбу и услед којих би му престала судијска дужност, односно Народна Скупштина не износи за неизабране судије, па ни за тужиоца, ниједан аргумент на основу којих се може закључити да побијана одлука није последица самовоље и арбитрерности, а истовремено није дата могућност да се ова одлука о избору судија побија делотворним правним средством, што све озбиљно доводи у сумњу законитост побијане одлуке. Сматра да је тиме, поред осталих права гарантованих Уставом, повређено и основно право тужиоца на правично суђење, јер Народна Скупштина на предлог Високог савета судства није дала ниједан разлог доступан тужиоцу у форми одговарајуће одлуке, на основу које се може утврдити по којим су критеријума и мерилима изабране судије на трогодишњи мандат у предности за овај избор у односу на тужиоца, односно које су то чињенице и докази који упућују на закључак да тужилац не испуњава прописане критеријуме. Из наведених примера изабраних судија, може се закључити да не испуњавају критеријуме у погледу стручности, односно да је тужилац по овим критеријумима у предности у односу на наведене кандидате – изабране судије. За своје наводе тужилац у тужби даје детаљне разлоге и предлаже да суд утврди као незакониту и поништи побијану одлуку Народне Скупштине у делу оспореном тужбом, којим је извршен избор судија на трогодишњи мандат у Вишем прекршајном суду на предлог Високог савета судства од 17.12.2009. године, као и да утврди да ова одлука у односу на тужиоца не производи правна

дејства и да тужиоцу на основу ове одлуке није престала судијска функција, те да наложи Народној Скупштини Републике Србије да се спроведе прописана процедура предлагања кандидата за избор судија на трогодишњи мандат и да се од стране Високог савета судства утврди нови предлог за избор судија на трогодишњи мандат, као и да Народна Скупштина наложи Високом савету судства да поново размотри пријаву тужиоца која је поднета на оглас за избор за судију Вишег прекршајног суда и ако тужилац не испуњава услове за избор за судију овог суда, да му се достави образложена одлука, те да се тужени обавезе да тужиоцу надокнади трошкове поступка за састав поднеска по Адвокатској тарифи, трошкове превоза ради приступа на усмену јавну расправу 26.06.2013. године, у износу од 25% од цене бензина по пређеном километру за релацију ... – ... – ... 500 км, исплату једне дневнице, исплату судске таксе по опредељењу суда, а све у року од 15 дана под претњом извршења.

У одговору на тужбу, тужена Народна скупштина Републике Србије је навела да је оспорена одлука донета у вршењу изборне функције Народне скупштине у складу са Уставом и законом и да иста није управни акт и да не може бити предмет управног спора у смислу члана 3. до 6. Закона о управним споровима. Позивајући се на члан 4., 99., 147., 153. и 154. Устава Републике Србије, члан 43. до 52. и члан 99. до 101. Закона о судијама, тужена истиче да из наведених одредби Устава и закона произлази да се изборни поступак за предлагање кандидата за избор судија које се први пут бирају на судијску функцију спроводи у потпуности у Високом савету судства, који је, у складу са својим Уставним положајем и начелом поделе власти овлашћен да спроведе поступак, изврши избор кандидата и те кандидате предложи Народној скупштини. Одлучујући о предлогу одлуке Високог савета судства о избору судија, Народна скупштина одлучује о избору судија само из реда предложених кандидата, а при том може оспорити избор појединих кандидата, али не може утицати на сам предлог одлуке у погледу кандидата које предлаже Високи савет судства, нити може имати увид у пријаве лица која нису изабрана за те кандидате. Стога Народна скупштина доношењем одлуке о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности није могла да повреди право подносиоца тужбе, већ је одлуку донела у свему у складу са Уставом и законом. Предлаже да Управни суд тужбу одбаци као недопуштену у складу са чланом 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима.

Заинтересована лица Љ.Љ.1, И.И.1, Е.Е.1, З.З.1, К.К., Т.Т., Ђ.Ђ., Ц.Ц.1, Л.Л.1, Љ.Љ., Ш.Ш., У.У., Ј.Ј.1, Р.Р.1, Ч.Ч.1, Г.Г., Р.Р., Џ.Џ., Њ.Њ.1, Ф.Ф.1, В.В., К.К.1, Л.Л., А.А.1, Ж.Ж., Ж.Ж.1, Ђ.Ђ., Н.Н.1 и О.О., у достављеним одговорима на тужбу, оспоравају све наводе

тужбе, истичући пре свега, да се нису стекли услови за одлучивање у меритуму по овој тужби, јер постоји више процесних сметњи које се односе на неуредност поднете тужбе у којој тужилац није навео имена, презимена и адресе заинтересованих лица, као и њихова занимања. Сматрају да Управни суд није стварно надлежан за поступање по овој тужби, јер Народна скупштина Републике Србије није орган управе и не може одлучивати о управним стварима, а сам избор судија није управна ствар и ни на који начин се не може подводити под појам управне власти. Сматрају да се тужилац не може позивати на то да је благовремено изјавио тужбу након две године по објављивању одлуке Народне скупштине Републике Србије, која је оглашена у "Службеном гласнику РС", број 111/09, који је као службено гласило доступан свим лицима која имају правни интерес да знају за одлуку. Истичући да су на функцију судија Вишег прекршајног суда судије изабране на законито прописан начин и у законом прописаном поступку, предлажу да суд тужбу одбије као неосновану, уколико је не одбаци као неуредну, недопуштену или неблаговремену.

Испитујући оспорени акт у смислу члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. и члана 38. став 3. Закона о управним споровима, на којој су изведени докази увидом и читањем списка предмета органа, достављених уз одговор на тужбу, као и писмена достављених уз тужбу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, Управни суд је нашао да је тужба тужиоца, који је поднео пријаву по огласу од 15.07.2009. године за избор судија, поднета од стране овлашћеног лица и благовремена, те да није неуредна у смислу члана 22. и 25. Закона о управним споровима, јер не садржи недостатке који спречавају рад суда, али да је неоснована.

Уставни суд Републике Србије је својим решењем Уж-1152/2010 донетим на седници одржаној 15.09.2011. године, одбацио уставну жалбу тужиоца, изјављену против одлуке Народне скупштине о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности ("Службени гласник РС", број 111/09), сматрајући да из одредбе члана 198. став 2. Устава и одредбе члана 3. Закона о управним споровима, произлази да је подносилац уставне жалбе (тужилац), имао право да тужбом у управном спору побија одлуку Народне скупштине о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности иако о томе није био поучен од стране доносиоца оспореног акта, те да, сагласно одредби члана 18. став 1. Закона о управним споровима, у року од 30 дана од дана

пријема овог решења, може поднети тужбу Управном суду ради оцене законитости оспореног акта. Писмени отправак овог решења, приложеног уз тужбу, урађен је са датумом 24.10.2011. године, а тужилац је дана 08.11.2011. године, поднео тужбу Управном суду ради поништаја одлуке Народне скупштине о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности ("Службени гласник РС", број 111/09), у делу у коме су изабране судије Вишег прекршајног суда.

Одредбама члана 100. Закона о судијама ("Службени гласник РС", број 116/2008, 58/2009 и 104/2009), прописано је да одлуку о броју судија и судија поротника доноси Високи савет судства, у складу са овим законом, у року од 30 дана од дана избора првог састава Високог савета судства, уз претходно прибављену сагласност министра надлежног за правосуђе (став 1.); избор судија, у складу са овим законом, извршиће се најкасније до 01.12.2009. године, изузев судија Врховног касационог суда који ће бити изабрани у року од 90 дана од дана конституисања Високог савета (став 2.); судије изабране у складу са овим законом ступају на функцију 01.01.2010. године (став 3.); првим избором судија се сматра избор на дужност у складу са раније важећим законима. Именовање судије за прекршаје не сматра се првим избором (став 4.).

Чланом 47. Закона о судијама прописано је да избор судија оглашава Високи савет судства и да се оглас објављује у "Службеном гласнику Републике Србије" и другом средству јавног обавештавања који покрива целу Републику Србију, а чланом 48. истог закона је прописано да се пријаве за избор подносе Високом савету судства у року од 15 дана од дана објављивања огласа у "Службеном гласнику Републике Србије" и да се уз пријаву подносе и докази о испуњавању услова за избор. Одредбама члана 43. до 46. овог закона, прописани су услови за избор судије.

Одредбама члана 50. став 4. Закона о судијама прописано је да Високи савет судства предлаже Народној скупштини једног или више кандидата за избор на једно судијско место, а ставом 5. истог члана закона, да Одлука о предлогу Високог савета судства мора бити образложена.

Према стању у списима предмета, достављеним уз одговор на тужбу, Високи савет судства је на основу члана 47. Закона о судијама, огласио избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији у "Службеном гласнику Републике

Србије" број 52 од 15.07.2009. године и у дневном листу "Политика" од 15.07.2009. године. Након размотрених, благовремених и потпуних пријава кандидата који су се пријавили за први избор за судију на трогодишњи мандат, Високи савет судства је доставио туженом органу предлог одлуке за избор судија на трогодишњи мандат број 06-00-34/2009-01 дана 17.12.2009. године, а дана 21.12.2009. године, поднесак под истим бројем о исправци грешке учињене при писању наведеног предлога одлуке. Даље, произлази да је Одбор за правосуђе и управу тужене Народне скупштине, по разматрању наведеног предлога Одлуке Високог света судства и претресу на седници одржаној 21.12.2009. године, поднео туженом органу извештај 09 број 119-3811/09, којим је констатовао да је предлог Одлуке Високог савета судства за избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији поднет од овлашћеног предлагача и предложио је да тужени орган овај предлог усвоји.

У члану 51. став 1. Закона о судијама прописано је да Народна скупштина бира судију који се први пут бира, међу кандидатима које је предложио Високи савет судства, а ставом 2. овог члана, да се одлука о избору из става 1. овог члана објављује у "Службеном гласнику Републике Србије".

Поступајући у оквиру својих изборних права, прописаних чланом 99. став 2. Устава Републике Србије, тужена Народна скупштина је на седмој седници Другог редовног заседања у 2009. години, одржаној 21., 22., 23., 24., 28. и 29.12.2009. године, након заједничког јединственог претреса о предлогу Одлуке за избор судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности, већином гласова народних посланика (од 135 присутних народних посланика, 132 су гласала "за"), усвојио наведени предлог и на основу члана 51. став 1. Закона о судијама, донео Одлуку о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности, која је према ставу 2. истог члана закона, објављена у "Службеном гласнику Републике Србије", број 111/09 од 29.12.2009. године.

По оцени суда, а имајући у виду наведено, оспорена одлука у делу којим су изабране судије Вишег прекршајног суда, донета је на предлог Високог савета судства, као независног и самосталног органа, који обезбеђује и гарантује независност и самосталност судова и судија према члану 153. Устава Републике Србије, у складу са цитираним прописима и као таква није донета на штету тужиоца.

Суд је ценио наводе тужбе, којима се спори предлог Одлуке Високог савета

судства и поступак који је претходио њеном доношењу, али је нашао да нису од утицаја на другачије одлучивање, јер је предмет оцене у овом управном спору Одлука Народне скупштине у делу којим су изабране судије Вишег прекршајног суда.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, као и доказе приложене уз тужбу, али је нашао да се њима не доводи у сумњу законитост оспорене одлуке у делу, јер је тужени орган ову одлуку донео у вршењу изборне функције на основу Устава и Закона о судијама, већином гласова народних посланика на седмој седници Другог редовног заседања у 2009. години, одржаној 21., 22., 23., 24., 28. и 29.12.2009. године, према записнику у списима предмета органа.

Стога је Управни суд, налазећи да није повређен закон на штету тужиоца, применом одредбе члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у ставу I диспозитива пресуде. Како је суд тужбу одбио, то нису испуњени услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима, за решавање спора у пуној јурисдикцији.

Одлуку о трошковима спора, суд је донео на основу члана 66. и члана 67. Закона о управним споровима и члана 151. и 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11), који се примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па како тужилац није успео у спору, то је одбијен његов захтев за накнаду трошкова спора, као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 12.09.2013. године, 14 У.12245/11

Записничар
Снежана Вујачић,с.р.

Председник већа – судија
Обрад Андрић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић